

**RECHTBANK
van
EERSTE AANLEG
te
BRUSSEL**

Griffie nr.

Parket nr. 66.97.278/91
O.R. : /
Ref. griffie :

Tijdens de openbare terechtzitting van 26 oktober 2010 heeft de 60^e kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, rechtsprekend in correctionele zaken, het volgende vonnis gewezen :

In zake van :

De Procureur des Konings, in naam van zijn ambt

Tegen :

1. _____, bediende, geboren te _____ op _____
wonende te _____

- eerste beklaagde -

Die verscheen en werd bijgestaan door Mr. _____ loco Mr. _____
; advocaat te _____

2. _____, regentes snit en naad, geboren te _____
op _____, wonende te _____

- tweede beklaagde -

Die verscheen en werd bijgestaan door Mr. _____ loco Mr. _____
; advocaten te _____

Beklaagd van:

In het gerechtelijk arrondissement _____, tussen 1 oktober 1990 en heden, terwijl de feiten de achtereenvolgende en voortdurende uiting uitmaken zonder onderbreking gedurende drie jaar, van hetzelfde misdadig opzet en de delictueuze toestand nog steeds voortduurt :

De eerste _____ en de tweede _____);

- om de misdrijven uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben,
- om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand de misdrijven niet konden gepleegd worden,
- om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, die misdrijven rechtstreeks uitgelokt te hebben;

A.

met overtreding van artikelen 44§ 1-1°, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, een stal met berging te hebben opgericht;

B.

met overtreding van artikelen 44 § 1-1, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970, de toestand omschreven in de hierboven vermelde tenlastelegging A gehandhaafd te hebben, het onroerend goed waarop de inbreuk gepleegd werd, gelegen te _____, eigendom van beide beklagden.

Omtrent de procedure

Gezien de stukken van het dossier;

Gezien in het bijzonder de zitting d.d. 21 november 2008 van de 52ste kamer van deze rechtbank waarbij de zaak sine die werd uitgesteld;

Gezien de herdagingen d.d. 28 juli 2010 voor deze kamer van de rechtbank;

Gezien de overschrijving van de dagvaarding onder het nummer _____ te _____, hypotheekkantoor op 7 december 1995, wat betreft

Gezien de overschrijving van de dagvaarding onder het nummer te
 hypotheekkantoor op 7 december 1995,
 wat betreft

Gehoord mevrouw gerechtelijk stagiair in haar vordering;

Gehoord het antwoord van de beklaagden;

1. Aanvulling van de inleidende akte

De tenlastelegging sub A dient te worden aangevuld waarbij rekening wordt gehouden met de diverse wetswijzigingen die materie sinds 1990 heeft ondergaan :

A. Met overtreding van artikelen 44§ 1-1°, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970, **en van de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, waarvan bekrachtiging bij decreet dd. 4 maart 1997, thans bestraft door de artikelen 99,1°, 146,1°, 3° en 7° en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, thans te kwalificeren als een inbreuk op artikel 4.2.1.4° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, thans strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. lid 1, 1° en artikel 6.1.1. lid 1, 3° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening**, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, een stal met berging te hebben opgericht;

Beklaagden werden hiervan ingelicht op de terechtzitting.

2. Tenlastelegging sub B

Op het ogenblik van de rechtstreekse dagvaarding op 5 december 1995 waren de feiten van de tenlastelegging sub B nog strafbaar.

Artikel 146, derde lid van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna DRO) zoals gewijzigd door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 (met ingang op 22 augustus 2003) en in de mate dat het niet vernietigd werd door het Grondwettelijk Hof bij arrest nr. van 19 januari 2005, bepaalde reeds dat het misdrijf van in stand houden van de inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het

strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijke kwetsbare gebieden. Deze regeling werd overgenomen in artikel 6.1.1.lid 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna VCRO)

Dit impliceert dat de instandhouding thans niet langer strafbaar aangezien de bouwovertreiding sub A niet werd gepleegd in een ruimtelijk kwetsbaar gebied (zie artikel 146, vierde lid en 6.1.1. lid 3 VCRO)

Het verval van de strafvordering dient te worden vastgesteld.

3. Verjaring van de tenlastelegging sub A

Uit het strafdossier blijkt dat de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen dateert van 18 oktober 1990. De bouwovertreiding (wederrechtelijke oprichting van een runderenstal in agrarisch gebied) werd vastgesteld op 29 december 1990. Er is een laatste stuitingsdaad binnen de oorspronkelijke periode op 6 december 1993. Evenwel werd de verjaringstermijn voor wanbedrijven bij programmawet van 24 december 1993 (B.S.31 december 1993) gewijzigd naar vijf jaar. Dit betekent ten ander dat de inleidende akte moet worden verbeterd waar er nog een verjaringstermijn van drie jaar wordt vermeld. Nieuwe verjaringstermijnen zijn van toepassing op lopende zaken die op het ogenblik van de inwerkingtreding van de nieuwe wettelijke regeling nog niet verjaard zijn. Dit impliceert dat de laatste nuttige stuitingsdaad binnen de oorspronkelijke periode de dagvaarding d.d. 5 december 1995 betreft. De verjaring is bijgevolg onherroepelijk ingetreden op 4 december 2000.

Het verval van de strafvordering dient dan ook te worden vastgesteld.

4. Wat betreft de herstellvordering

1. Uit het strafdossier blijkt dat beklaagden een stal hebben opgericht en dit niettegenstaande het weigeringsbesluit van het college van Burgemeester en Schepenen van d.d. 18 oktober 1990. Beklaagden probeerden nadien deze bouwovertreiding te regulariseren. Dit werd door geweigerd bij besluit d.d. 18 juli 1991 waartegen beklaagden in beroep gingen bij de Bestendige Deputatie van de voormalige provincie Dit beroep werd ingewilligd. De gemachtigde ambtenaar tekende op zijn beurt beroep aan tegen deze beslissing en zijn beroep werd bij Ministerieel Besluit d.d. 24 december 1992 ingewilligd.

Ondertussen werd een nieuwe regularisatieprocedure opgestart die geleid heeft tot een arrest van de raad van State nr. d.d. 29 april 2009 waarbij het besluit van 12 januari 1998 van de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke ordening werd vernietigd waarbij enerzijds het beroep van beklaagde tegen het besluit van de bestendige

deputatie van de provincieraad van _____ werd verworpen, en anderzijds een vergunning tot regularisatie werd geweigerd van een rundveestal te _____

Op 12 februari 1993 werd door de gemachtigde ambtenaar een vordering tot herstel van de plaats in de vorige toestand per brief ingeleid bij de procureur des Konings. Vervolgens werden beklagden gedagvaard op 5 december 1995 om te verschijnen voor de correctionele rechtbank te Brussel (51^e kamer).

Bij schrijven d.d. 18 februari 1998 werd de herstellvordering gemotiveerd als volgt *“De eigenaar is niet actief in de beroepslandbouw. Volgens planologische voorschriften kunnen enkel constructies worden opgericht in functie van een werkelijk landbouwbedrijf. Een gebouw in functie van een gelegenheidslandbouwer is strijdig met de bestemming als agrarisch gebied. De aanvraag werd geweigerd bij MB op 24 december 1992 en nogmaals op 12 januari 1998. Het herstel van de plaats in de vorige toestand werd gekoppeld aan een dwangsom van 1.000 BEF per dag.*

2. De rechtbank is van oordeel dat de herstellvordering kan gesteund worden op het oprichtingsmisdrijf waardoor niet dient onderzocht te worden of de herstellvordering ook kan gesteund worden op de instandhouding. Beklaagden worden immers voor beide misdrijven vervolgd.

De herstellvordering is nog niet verjaard nu de regels van de burgerlijke verjaring moeten worden toegepast, met name de artikelen 2244 en 2262bis § 1 van het Burgerlijk Wetboek. Er kan in dit verband worden verwezen worden naar het cassatiearrest d.d. 15 juni 2010 (rolnummer www.juridat.be) waarin wordt gesteld dat de herstellvordering niet zozeer een bepaald misdrijf als grondslag heeft, *“maar wel de stedenbouwkundige verplichting die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving leidt tot een met de wet strijdige toestand waardoor het openbaar belang wordt geschaad en waaraan een einde moet worden gesteld. De omstandigheid dat deze niet-naleving ook strafrechtelijk wordt gesanctioneerd en naar aanleiding hiervan het herstel ook voor de strafrechter kan worden gevorderd mits de goede ruimtelijke ordening dit vereist en zonder dat hierbij schade moet worden aangetoond, verleent aan deze maatregel nog niet het karakter van een straf in de zin van het Strafwetboek en de bijzondere strafwetten, waarop de verjaringregels van de artikelen 21 tot 28 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering toepasselijk zijn.*

De bouwovertreding werd vastgesteld op 29 december 1990. De dagvaarding voor de correctionele rechtbank d.d. 5 december 1995 heeft de verjaring van herstellvordering doen stuiten (2244 B.W.). Hierdoor loopt de verjaring niet meer. Dit impliceert dat de rechtbank gevat is om uitspraak te doen over de herstellvordering.

De rechtbank kan de herstellvordering op haar wettigheid toetsen en onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel of ze op machtsoverschrijding of

machtsafwending berust. Er kan enkel worden nagegaan of de beslissing tot herstel van de plaats in de vorige toestand uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening werd genomen; de rechter moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (Cass. 2ek, 18 maart 2008 (www.juridat.be)).

Wanneer de wettigheid van de vordering tot herstel wordt aangevochten, dient de rechter in het bijzonder na te gaan of deze vordering niet kennelijk onredelijk is. Er moet immers worden afgewogen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, dit onder meer op de grond van de aard van de overtreding, de omvang en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de vorige toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit (Cass. (2ek) d.d. 10 februari 2009, TROS 2009/55).

Rekening houdende met de inhoud van het voormelde arrest van de Raad van State d.d. 29 april 2009 (in het bijzonder de punten 2.2.2 en 2.2.3) en motivering van de herstellvordering die ten ander verwijst naar het door de Raad van State vernietigde besluit d.d. 12 januari 1998, is de rechtbank van oordeel dat de herstellvordering ongegrond is nu zij berust op een verkeerde interpretatie van artikel 11.4.1 inrichtingsbesluit en niet voldoende motiveert waarom een runderenstal voor een vijftiental dieren – op zich al een landbouwactiviteit – niet passend is in een agrarisch gebied.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

bij toepassing van de volgende wettelijke bepalingen,

- 154, 161, 162, 182, 185, 189, 190, 194 en 195 van het Wetboek van Strafvordering ;
- 3, 4, 21 tot 26 en 28 van de wet van 17 april 1878, houdende de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering;
- 24 van de wet van 17 april 1878, houdende de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering zoals gewijzigd door de wet van 3 van de wet van 11 december 1998 (BS 16 december 1998)
- 2, lid 2 en 100 Strafwetboek;
- 44 § 1-1°, 64, 65 , 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van stedenbouw;
- 42, 66, 68, 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996;
- 1, 2, 99 § 1,1° en § 3, 146 eerste lid -1°, 3° en 7°, 146 derde en vierde lid, 147,148,149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999;
- 4.2.1., 6.1.1. lid 1, 1°en , 3°, 6.1.1. lid 3 en 4; 6.1.2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;
- 1382, 2262bis § 1 en 2244 Burgerlijk wetboek ;
- 11, 12, 16, 21, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

RECHTDOENDE NA TEGENSPRAAK

Op strafgebied

Vult de tenlastelegging sub A aan zoals hiervoor vermeld;

Stelt het verval van de strafvordering vast wat betreft de tenlastelegging sub A zoals aangevuld en de tenlastelegging sub B.

Legt de kosten ten laste van de Belgische Staat.

Wat betreft de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering ongegrond;

Wat betreft de kantmelding

Beveelt dat huidig vonnis op de kant van de overgeschreven dagvaarding
ingeschreven zal worden op de wijze benaamd in artikel 84 van de
Hypotheekwet (hypotheekkantoor
wat betreft en
wat betreft

Vonnis uitgesproken tijdens de openbare terechtzitting waar zetelden:

Alleenzetelend Rechter,

gerechtelijk stagiair gemachtigd bij beslissing van de Procureur
Generaal om het ambt van Openbaar Ministerie waar te nemen

Griffier.

(goedgekeurd de doorhaling van / lijnen en / woorden)